

Fastlæggelsen af placeringen af arbejdsgiveransvaret efter arbejdsmiljølovgivningen følger af administrativ praksis og domstolspraksis. Med lovforslaget er der ikke tilsigtet ændringer i relation hertil. Det afhænger herefter af en konkret vurdering, hvem der som arbejdsgiver er strafferetligt ansvarlig for, at arbejdet bliver udført i overensstemmelse med arbejdsmiljølovgivningen.

En borger, hvis ret i henhold til servicebeviset er overdraget til en nærtstående, en organisation eller en privat virksomhed, vil derfor fortsat kunne straffes efter arbejdsmiljøloven, hvis det efter en konkret vurdering er borgeren, der har beføjelse til eller reel mulighed for at drage omsorg for, at arbejdet bliver tilrettelagt og udført fuldt forsvarligt.

Det skal bemærkes, at borgeren ikke via ordningen kan få udført hjælp, der strider mod den afgørelse, som den kommunale visitation har foretaget.

(§ 94 b, stk. 4)

Kommunalbestyrelsen skal rådgive og vejlede borgere, der modtager hjælp via servicebevisordningen, om konsekvenser og mulige risici forbundet med ordningen, herunder ansættelsesretlige aspekter, fx konsekvenser ved uberettigede fyringer, arbejdsmiljøretlige aspekter og kontraktretlige aspekter.

Kommunalbestyrelsen skal således vejlede borgeren i udarbejdelse af kontrakt med den udførende part i de tilfælde, hvor borgeren selv varetager arbejdsgiveransvaret.

(§ 94 b, stk. 5)

Beregningen af servicebevisets værdi vil tage udgangspunkt i beregningen af den kommunale leverandørs eller den private hovedleverandørs gennemsnitlige, langsigtede omkostninger for levering af tilsvarende ydelser, dog med mulighed for at fratække omkostninger der ikke har relevans for hjælp leveret efter denne ordning. Det vil sige indirekte omkostninger til husleje og IT. Beregningsmetoden vil tage udgangs-

punkt i tal, der skal indgå i de beregninger, som skal indberettes til Fritvalgsdatabasen, og som kommunerne allerede i dag kender.

I tilfælde, hvor der ikke er en kommunal leverandørvirksomhed for de relevante ydelseskategorier, tager beregningen udgangspunkt i de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger ved den private hovedleverandørs omkostninger. Kommunalbestyrelsen skal ved udmålingen af tilskuddet tage højde for de udgifter, der følger med administrationen. Udgifter til skat, lovpligtige forsikringer, feriepenge, ATP, ferie med videre, som kommunen har ansvaret for at betale, vil indgå i servicebevisets værdi.

Borgeren modtager i forbindelse med et servicebevis ikke kontante midler. Værdien af servicebeviset kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til den kommunale leverandørs eller den private hovedleverandørs faktiske omkostninger ved at udføre tilsvarende hjælp.

Til nr. 5

Der er tale om en redaktionel ændring af lovens § 151 a. Der er fejlagtigt anført § 150 i stedet for § 148, stk. 2. § 150 blev ophævet ved lov nr. 1585 af 20. december 2006 (Tilpasning af reglerne om tilsyn med løsningen af sociale opgaver til kommunalreformen samt regler om befordringsgodtgørelse i forbindelse med specialrådgivning i VISO m.v.).

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at bestemmelserne træder i kraft den 1. juli 2009.

Til stk. 2

Det foreslås, at der senest i folketingsåret 2012-13 fremsættes lovforslag om revision af reglerne om servicebevis. Det gælder således ikke den del af lovforslaget, der handler om markedsføring af leverandører af personlig og praktisk hjælp.